

KONST | RECENSION

Dialoger uteblir i utställningen "Stockholms kosmologi"

Publicerad 2024-08-07

"Stockholms kosmologi" är Liljevalchs nya chef Joanna Sandell Wrights första egna utställning på konsthallen. Magnus Bons tycker att den saknar kärna men enskilda verk är övertygande och väcker mersmak.

Magnus Bons
Text

Spara Dela

Grupputställning

"Stockholms kosmologi"

Liljevalchs, Stockholm. Visas t o m 18/8

Salarna i Liljevalchs Bergstenshus framstår som planeterna i en stjärnbild. En tanke som osökt väcks genom utställningstiteln "Stockholms kosmologi" och konsthallens karaktäristiska filer av rum. Intrycket förstärks när konstnärerna, som här, visas åtskilda från varandra, en i varje sal. De bildar ett sammanhang av avskilda enheter. Allt som allt ett dussin, samt ett par konstnärssduor.

"Stockholms kosmologi" är Liljevalchs relativt nytilträdde chef Joanna Sandell Wrights första egna utställning på konsthallen, möjligen också en programförklaring. Åtminstone är den ett försök att spegla en utvidgad och mindre belyst samtida konstscen, lokalt förankrad med globala rottrådar. Hur som helst en märkbar och välkommen förskjutning från företrädaren Mårten Castenfors satsningar på soloutställningar av etablerade svenska namn.

Flera konstnärers uttryck känns ändå igen sedan tidigare, som Anna Camners kliniskt målade närbilder av plasthandskar och illusoriskt veckade latexytor, eller Olof Ingers lekfulla grupp av totemfigurer, ihopsatta av överblivet material. Båda övertygande rumsgestaltningar, men ändå märkligt flyktiga.

Andra är för mig helt nya bekantskaper. Ailin Mirlasharis humoristiska videomix av sufisk diktning, smileys och parabler eller J G Arvidssons färgmättade trio figurativa målningar blir mer antydningar än fullgångna presentationer, men väcker ändå mersmak.

Videoverk av Santiago Mostyn Foto: Mattias Lindbäck

Den tydliga rumsuppdelningen är samtidigt utställningens styrka och svaghet. Konstnärerna drar god nytta av utrymmet och möjligheten för vars och ens särart att framträda. Besökaren kan vandra runt i lugn och ro bland deras verk, men möten mellan rumsgrannar sker inte i någon större utsträckning. Den önskvärda dialogen blir aldrig mer än ett antal monologer.

Framför allt beror det helt enkelt på att konstnärerna i alltför hög grad kommer från motsatta håll, pratar om olika saker och förbi varandra. Trots miniteman som migration och minnen växer efter hand en trist insikt om att utställningen saknar kärna. Varför just dessa konstnärer och inte några andra? Var finns sambanden mellan dem? Men kanske är det konstvärldens och verklighetens tilltagande fragmentering som Sandell Wright velat lyfta fram.

Munish Wadhias spektakulära verk i den inledande skulpturhallen illustrerar i så fall detta fullt ut. Installationen bygger helt på brottstycken. Kraftigt uppförstorade bilddetaljer målade i eldrött på väggarna och landskapsmålningar hängande i trådar i luften. Katalogen berättar om William Morris tapetmönster ”Indien” och om uttraderade hinduiska gudar och gudinnor. Suggestivt, men ändå mest en myllrande scenografi kring kulturell omvandling.

Då lyckas Santiago Mostyn med betydligt enklare medel berätta om frånvarons mystik, göra något symboliskt och hotfullt högst närvarande. På en stående avlång skärm och i en nedsläckt skog av paranötter förvandlade till högtalare strömmar fragment av bilder och ljud. Flera skickliga berättare levandegör en mytologisk figur, som ansiktslös och med fötterna bak och fram vill locka barn med sig in i regnskogen.

Även Ayan Farah bidrar med en säregen resa i tid och rum. Hennes stora egenfärgade textilier med påtagliga måleriska kvaliteter har använts som skydd i det nedgångna och fönsterlösa föräldrahemmet i Mogadishu. Efter flera månader tas tygerna ned och ett ljusare solblekt avtryck framträder. Frånvaron förkroppsligad, förenklingen komplex. Ett ovanligt inslag på Liljevalchs denna sommar.

Ämnen i artikeln

Konst

Följ

Konstrecensioner

Följ

Storstockholm

Följ

Text

Magnus Bons
kultur@dn.se

Följ

Publicerad: Dagens Nyheter, 2024-08-07
<https://www.dn.se/kultur/dialoger-uteblir-i-utstallningen-stockholms-kosmologi/>